

nula od uvedenej prvej činnosti obžalovaného do zmieneného prvého opatrenia trestného súdu doba dlhšia troch rokov (§ 106, odst. 2 tr. z.), neuplynula však táto doba od onej druhej činnosti do zmieneného súdneho opatrenia.

Preto najvyšší súd vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného, pokiaľ uplatňovala dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 c) tr. p. len dotyčne činnosti vykonanej obžalovaným v roku 1930, dotyčne druhej činnosti — vykonanej v dobe začiatkom marca 1932 — však len zmätočnej sťažnosti opretej o dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p., z uvedeného dôvodu zrušil čiastočne rozsudky oboch súdov nižšieho stupňa čo do viny, čiastočne rozsudok odvolacieho súdu čo do kvalifikácie, sprostil obžalovaného podľa § 326, č. 3 tr. p. obžaloby pre onu prvú časť jeho trestnej činnosti, druhú časť zistenej jeho činnosti však kvalifikoval ako prečin podľa § 384 tr. z.

K námietke zmätočnej sťažnosti, uplatňovanej s hľadiska dôvodu zmätočnosti podľa § 384, č. 11 tr. p. preto, že vraj bolo inkriminované výlučne padelenie zmenky a že preto nemôže byť predmetom jeho odsúdenia pre úverový podvod jeho konanie, ktoré predchádzalo podpísaniu zmenky, treba podotknúť, že v smysle ustanovenia § 325, odst. 1 tr. p. pod slovom čin, skutok, je treba rozumieť udalosť, príbeh vo fyzickom smysle. Predmetom obžaloby je konkrétny, určitý príbeh a účasť obžalovaného na tomto príbehu. Totožnosť skutku nie je porušená tým, že skutok nadobudnul inej tvárnosti preto, že ku skutkovým složkám tvrdeným obžalobou pristúpily ďalšie okolnosti obžalobou výslovne nezdôrazňované, keď sa rozsudok vzťahuje na túže udalosť, ktorá bola predmetom obžaloby. V súdenom prípade nebolo preto predmetom obžaloby výlučne pokračovanie obžalovaného pri podpise zmenky, ale aj všetko to, čo tomuto podpisu predchádzalo, k vystaveniu zmenky viedlo a touto činnosťou obžalovaného vyvrcholilo. Boli preto súdy nižšieho stupňa oprávnené zisťovať aj tieto okolnosti a vina obžalovaného mohla byť vyslovená aj v tomto smere.

Čís. 5692.

Slovné delikty, zakladajúce ináč skutkovú podstatu prečinu podľa § 15, čís. 2 zákona na ochranu republiky, ktorými vodcovia shluklého davu utvrdzovali účastníkov shluknutia v násilnom odpore so zbraňou proti výkonu úradných orgánov, sú absorbované skutkovou podstatou zločinu podľa § 6, odst. 1, prvý prípad zák. čl. XL:1914.

(Rozh. zo dňa 26. septembra 1936, Zm III 143/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti D. S. a spol. pre zločin násilia proti orgánom vrchnosti zmätočne sťažnosti obžalovaných čiastočne odmietol, čiastočne zamietol, z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. však zrušil podľa § 33, odst. 1 por. nov. rozsudky oboch súdov nižších stolíc vo výroku, ktorým bol

trestný čin obžalovaných D. S. a F. T. kvalifikovaný tiež ako prečin podľa § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep., a túto kvalifikáciu pominul.

Z d ô v o d o v :

Súdy nižších stolíc kvalifikovali výroky obžalovaných D. S. a F. T.: »Neutekajte, nebojte sa tých raubírov, ľudia, poďte sem, nedáme ich vziať« ako prečiny podľa § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep.

Podľa zistenia súdu prvej stolice, prevzatého i súdom odvolacím, boli obžalovaní D. S. a F. T. účastníkmi shluknuteľného sa davu, z ktorého bolo hádzané na zakračujúcich četníkov kameňami a drevom; za to boli uznaní vinnými zločinom podľa § 6, odst. 1 zák. čl. XL:1914. Citované výroky vykrikovali oba pri tejže príležitosti v dave, ktorý povzbudzovali, aby nedali odvieť zatknutých A. J. a I. K. Tieto výroky obžalovaných smerovali tedy k utvrdeniu účastníkov shluknutia v násilnom odpore proti úradnému zákroku četníkov a boli namierené proti týmže úradným orgánom, proti ktorým smerovalo i samo fyzické násilie a sú preto ako slovné delikty absorbované skutkovou podstatou ťažšieho trestného činu, totiž zločinu podľa § 6, odst. 1, prvý prípad zák. čl. XL:1914.

V dôsledku toho je výrok nižších súdov, pokiaľ uznaly i na kvalifikáciu prečinu podľa § 15, č. 2 zák. na ochr. rep., zmätočný podľa § 385, č. 1 b) tr. p., na ktorú zmätočnosť bolo treba podľa posl. odst. § 385 tr. p. dbať, keďže je v neprospech obžalovaného, z úradnej povinnosti a vyniesť rozsudok vyhovujúci zákonu. Pri výmere trestu uvážil najvyšší súd tiež poľahčujúce okolnosti ako nižšie súdy. Smysel zistených výrokov poukazuje jasne na to, že obžalovaní D. S. a F. T. mali vodčiu úlohu v shluknutí dave, lebo usmerňovali jeho sily a dirigovali násilný jeho odpor zámerne k prekazeniu úradného výkonu četníkov; je preto odôvodnené použitie vyššej sadzby cit. zák. ustanovenia.

Čís. 5693.

Ideální souběh padělání soukromé listiny podle § 401 tr. zák., padělání veřejné listiny podle § 400 tr. zák. a podvodu podľa § 386 tr. zák.

(Rozh. ze dne 26. září 1936, Zm IV 478/36.)

Obžalovaný A. P. byl dlužen Dr. Š. T. 5.061 Kč; exekuce, kterou vedl tento věřitel na jeho movitosti, byla bezúspěšná; obžalovaný byl též vlastníkem nemovitostí. Aby zmařil úspěch případné exekuce na tyto nemovitosti, dal si obžalovaný v advokátní kanceláři sepsati — zamlčev ovšem pravý stav věci a svůj skutečný záměr — trhovou smlouvu, podle níž prodal svoje nemovitosti A. G-ovi, dlčímu v zámoří, a převzal potom tuto listinu s tím, že ji zašle kupiteli k podpisu. Úkon ten však jen předstíral a podpis kupitelův na smlouvě sám padělal. Opatřiv pak listinu svým vlastním řádně ověřeným podpisem jako